

اطلاعیه احزاب، سازمان‌ها و نهادهای چپ و کمونیست در رابطه با اول ماه مه ۲۰۱۲

جهانی‌سازی از ستم و استثمار ممکن است

وقتی که رود خروشان مبارزات کارگران به هم پیوندند، دنیای دیگری ممکن است. جهانی‌سازی از استثمار و فقر و سرشار از آزادی و رفاه. جهان وارونه را باید دگرگون کرد. طبقات را از میان برداشت و بر سرنوشت خود حاکم شد. کارگران پیام آوران این دنیای ممکن‌اند. تجمعات انقلابی کارگران شبیح این آرزوست که بر جوامع طبقاتی ظاهر می‌شود و سرمایه‌داران و طرفداران سلطه و استثمار را به وحشت می‌اندازد. ترس از انقلاب، ترس از به هم ریختن این نظم ظالمانه کهن، ترس از دست دادن ناز و نعمت که با خون دل کارگران فراهم شده. ترس از کارگران، موجب دستگیری‌ها و حملات جنون‌آسا به تجمعات کارگری می‌شود. همیشه، و از جمله در اول ماه مه شاهد این اقدامات جنون‌آمیز سرمایه‌داران بوده‌ایم. در حال حاضر در بسیاری نقاط کارگران حق تجمع و برگزاری اول ماه مه را ندارند. بحران‌ها و فقر دامنگیرتر می‌شوند و سرکوب کارگران شدت بیشتری می‌یابد. ریاضت اقتصادی این نسخه سرمایه‌داری جهانی برای کارگران جهان و بهبود حال سرمایه‌ها، آخرین رمق را از تن و نان را از سفره کارگران می‌رباید. تقویت گرایش‌ها ضد کارگری از سوی سرمایه جهانی تدارک خاموش کردن نیروی کار در فردای تحولات اجتماعی است.

در ایران، جمهوری اسلامی در همدستی با سرمایه جهانی مدل ریاضت اقتصادی را به بهای ازهم پاشیدن کانون نه چندان پررونق هزاران خانواده کارگری و اخراج‌های بی‌امان و عدم پرداخت مزدها پیش برده است. در آغاز سال جدید، خامنه‌ای، سال نود و دو را "سال حماسه اقتصادی و حماسه سیاسی" نامید و بدون شک این "حماسه" اسم رمزی است برای حکومت سرمایه‌داری ایران، که بیش از هر زمان دیگر، کارگران و زحمتکش‌ها و دیگر متحدان فرودست ایشان را سرکوب کنند و برای طبقه سرمایه‌دار، حماسه‌ای بیافرینند. آنان پیشاپیش این حماسه را کلید زده‌اند حداقل دستمزد سال آینده کارگران و مشمولان قانون کار را، با ۲۵ درصد افزایش نسبت به سال ۹۱، معادل ۴۸۶ هزار و ۲۵۰ تومان تعیین کرده‌اند؛ بخش قابل توجهی از کارگران و زحمتکش‌ها از همین حداقل حقوق نیز محرومند. با توجه به تورم افسارگسیخته که گاه تا ۱۱۰ درصد تخمین زده می‌شود، معنای این افزایش قبول کاهش ۸۵ درصدی مقدار دستمزد واقعی است. دستمزدهای معوقه چندین ماهه کارگران و محروم بودن کارگران از هر گونه بیمه و تأمین اجتماعی به یک مسئله عادی در زندگی کارگران و زحمتکش‌ها بدل شده است؛ کارگران از حق ایجاد تشکلهای مستقل صنفی-سیاسی خود، حق اعتصاب، اعتراض و تجمع محرومند؛ هرچه عمیق‌تر شدن بحران سرمایه‌داری و انفجار تورم و گرانی سرسام‌آور و کاهش ارزش پول، و نتایج تحریم‌های رو به افزایش، زندگی کارگری را به شدت در تنگنا قرار داده است. محصول این هجوم به معیشت کارگران، گسترش بیکاری، افزایش کودکان کار و خیابانی، خانه‌نشینی هرچه بیشتر زنان، افزایش حجم کارخانگی، تن‌فروشی و فقر است. پرواضح است که سهم زنان علاوه بر دستمزد ۳۰ درصد کمتر از مردان از این بلایای سرمایه‌داری بیش از هر گروه اجتماعی دیگر است. با افزایش تحریم‌های اعمال شده توسط قدرت‌های امپریالیستی و نتایج خانمان برانداز آن بر روی زندگی کارگران و زحمتکش‌ها و بحران سرمایه‌داری در ایران، پیش‌بینی وخامت هر چه بیشتر مصایب اجتماعی دشوار نیست.

با این همه مبارزات کارگران، زنان و آزادیخواهان در ایران هرگز خاموشی نگرفته است و هم از این روست که هم اکنون ده‌ها فعال کارگری در زندان بسر می‌برند. برگزاری اول ماه مه در شرایط متفاوت و زیر سرکوب عنان گسیخته، ایجاد تشکلهای کارگری از طریق مبارزات مستقیم و بدون اجازه رژیم، اعتراضات و اعتصابات پی در پی، کمترین «جرم» این کارگران زندانی و جنبش کارگری ایران از دیدگاه رژیم است. این‌ها نشان می‌دهد که حرکت بسوی تشکل‌یابی و وحدت طبقه کارگر همچنان سیر خود را طی می‌کند. اول ماه مه نشان دادن این همبستگی و رزم مشترک کارگریست. در هر کجا هستیم برای اداره سیاست و اقتصاد بدست کارگران و یک راه حل کارگری و شورایی پرچم خواسته‌های کارگری را برافرازیم و برای جهانی‌سازی از استثمار و طبقات خود را متشکل کنیم.

جهانی‌سازی از فقر و مسکنت و استثمار و بردگی و سرشار از آزادی و رفاه و حاکمیت بر سرنوشت خویش میسر است برایش مبارزه کنیم.

زنده باد اول ماه مه روز همبستگی جهانی کارگران

سرنگون باد رژیم سرمایه‌داری جمهوری اسلامی!

زنده باد آزادی!

زنده باد سوسیالیسم!

۲۵ آوریل ۲۰۱۳ برابر با ۵ اردیبهشت ۱۳۹۲

اسامی امضاءکنندگان

۱- اتحاد چپ ایرانیان در خارج کشور

۲- اتحاد چپ سوسیالیستی ایرانیان

۳- اتحاد فدائیان کمونیست

۴- پیوند در خدمت وحدت کمونیست های ایران

۵- جمعی از چپ های کلن - آلمان

۶- حزب رنجبران ایران

۷- حزب کمونیست ایران

۸- کمیته خارج کشور سازمان فدائیان (اقلیت)

۹- سازمان کارگران انقلابی ایران (راه کارگر) - کمیته مرکزی

۱۰- سازمان کارگران انقلابی ایران (راه کارگر) - هیئت اجرایی

۱۱- شورای حمایت از مبارزات آزادیخواهانه مردم ایران - استکهلم

۱۲- شورای فعالین سوسیالیست و آزادیخواه - هامبورگ

۱۳- کانون همبستگی با کارگران ایران - گوتنبرگ

۱۴- نهاد همبستگی با جنبش کارگری ایران - غرب آلمان

۱۵ - هسته اقلیت

۱۶- میز کتاب دانمارک

۱۷- کمیته یادمان کشتار زندانیان سیاسی دهه ۶۰ در ایران - مونترال، کانادا